

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd verum solatium in solo Deo est quærendum. XVI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

omnibus. In manu tua sum, gyra & reuerfa me per circuitum. En
feruus tuus ego, paratus ad omnia: quoniam non desidero mihi
viuere, sed tibi; vtinam dignè & perfectè.

Oratio pro beneplacito Dei perficiendo.

3. **C**oncede mihi (benignissime Iesu) gratiam tuam, vt mecum *Sap. 9.*
fit, & mecum laboret, mecumq; vsque in finem perseueret.
Da mihi hoc semper desiderare & velle, quod tibi magis acce-
ptum est, & charius placet. Tua voluntas, mea fit: & mea volun-
tas, tuam semper sequatur, & optimè ei concordet. Sit mihi vnum
velle & nolle tecum, nec aliud posse velle aut nolle, nisi quod tu
vis & nolis.

4. Da mihi omnibus mori, quæ in mundo sunt; & propter te
amare contemni, & nesciri in seculo. Da mihi super omnia desi-
derata in te requiescere, & cor meum in te pacificare. Tu vera
pax cordis, tu sola requies, extra te dura sunt omnia & inquieta.
In hac pace in idipsum, hoc est, in te vno summo æterno bono, *Psal. 68.*
dormiam & requiescam, Amen.

CAPVT XVI.

Quòd verum solatium in solo Deo est quarendum.

1. **Q**uicquid desiderare possum, vel cogitare ad solatium meum,
non hic expecto, sed in posterum. Quòd si omnia solatia *Matth. 16.*
mundi solus haberem, & omnibus delitiis frui possem, certum
est, quòd diu durare non possent. Vnde non poteris anima mea
plenè consolari, nec perfectè recreari, nisi in Deo consolatore *Psal. 76.*
pauperum, ac susceptore humilium. Expecta modicum anima
mea, expecta diuinum promissum, & habebis abundantiam om-
nium bonorum in celo. Si nimis inordinatè ista appetis presen-
tia, perdes æterna & cælestia. Sint temporalia in vsu, æterna in
desiderio. Non potes aliquo bono temporali fatiari, quia ad hæc
fruenda non es creata.

2. Etiam si omnia creata bona haberes, non posses esse felix &
beata: sed in Deo, qui cuncta creauit, tota beatitudo tua & felici-
tas consistit. Non qualis videtur & laudatur à stultis mundi ama-
toribus, sed qualem expectant boni Christi fideles, & prægustant *Sap. 2.*
interdum spirituales ac mundicordes, quorum conuersatio est
in cælis. Vanum est & breue omne humanum solatium. Beatum *Phil. 5.*
& verum solatium, quod intus à veritate percipitur. Deuotus
homo vbique secum fert consolatorem suum Iesum, & dicit ad
eum: Adesto mihi Domine Iesu, in omni loco & tempore. Hæc
mihi sit consolatio, libenter velle carere omni humano solatio.

Et si tua defuerit consolatio, sit mihi tua voluntas & iusta probatio pro summo solatio. Non enim in perpetuum irasceris, neque in aeternum comminaberis.

CAPVT XVII.

Quod omnis sollicitudo in Deo ponenda sit.

1. **F**ili, sine me tecum agere, quod volo: ego scio, quid expediat tibi. Tu cogitas, vt homo: tu sentis in multis sicut humanus suadet affectus. Domine, verum est quod dicis: Maior est sollicitudo tua pro me, quam omnis cura, quam ego gerere possum pro me. Nimis enim casualiter stat, qui non proicit omnem sollicitudinem suam in te Domine, dummodo voluntas mea recta & firma ad te permaneat, fac de me, quicquid tibi placuerit. Non enim potest esse nisi bonum, quicquid de me feceris.

*Matt. 6. &
Ioan. 6.*

2. Si me vis esse in tenebris, sis benedictus: & si me vis esse in luce, sis iterum benedictus. Si me dignaris consolari, sis benedictus: & si me vis tribulari, sis æquè semper benedictus. Fili, si oportet te stare, si mecum desideras ambulare. Ita promptus esse debes ad patiendum, sicut ad gaudendum. Ita libenter debes esse inops & pauper, sicut plenus & diues.

Job 2.

3. Domine, libenter patiar pro te, quicquid volueris venire super me. Indifferenter volo de manu tua bonum & malum, dulce & amarum, lætum & triste suscipere, & pro omnibus mihi contingentibus gratias agere. Custodi me ab omni peccato, & non timebo mortem nec infernum. Dummodo in aeternum me non proicias, nec deleas de libro vitæ, non mihi nocebit, quicquid venerit tribulationis super me.

Psal. 22.

CAPVT XVIII.

Quod temporales miseria exemplo Christi a quamimiter sunt ferenda.

*Ioan. 3.
Isaia 53.
Luca 2.*

1. **F**ili, ego descendi de caelo pro tua salute; suscepi tuas misérias, non necessitate, sed charitate trahente: vt patientiam disceres, & temporales misérias non indignanter ferres. Nam ab hora ortus mei, vsque ad exitum in cruce, non defuit mihi tolerantia doloris. Defectum rerum temporalium magnum habui: multas querimonias de me frequenter audiui: confusiones & opprobria benignè sustinui: pro beneficiis, ingratitude recepisti: pro miraculis, blasphemias: pro doctrina, reprehensiones.

Ioan. 5.

2. Domine, quia tu patiens fuisti in vita tua, in hoc maximè implendo preceptum Patris tui: dignum est, vt ego misellus peccator, secundum voluntatem tuam patienter me sustineam: & donec